

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยทางการจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. บริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - 1.1 การปกครองส่วนท้องถิ่น
 - 1.2 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานจัดเก็บภาษีเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ
 - 1.3 การบริหารงานของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร
 - 2.1 ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร
 - 2.2 รายได้การจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น
 - 2.3 หลักการบริหารการจัดเก็บภาษี
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
 - 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
 - 3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้วยหลัก 6M's
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
5. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งต่อการปกครองท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตยมี 6 รูปแบบ ได้แก่ เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งต่อการปกครองระบบประชาธิปไตย เป็นรูปแบบการปกครองที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง และเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารกิจการในท้องถิ่นของตนเอง

1. การปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้กล่าวถึงแนวคิดและความเป็นมาของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตย มีการแบ่งลักษณะการบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 69 บัญญัติไว้ว่า ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นให้จัดระเบียบการปกครองเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

1.1 ความหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นไว้คล้าย ๆ กัน ดังนี้

รอบสัน (Robson, 1953 : 191) ให้นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร มีสิทธิตามกฎหมายและมีหน่วยงานที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง

ประหยัด หงษ์ทองคำ (2546 : 18) ให้นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดจากการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังส่วนท้องถิ่น เพื่อวัตถุประสงค์ในอันที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหาด้วย

1.2 รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นรูปแบบการปกครองที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเองและเพื่อบริหารงานภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 6 รูปแบบ คือ (สมัชชา โปธาธิการ. 2537 : 15-23)

1.2.1 เทศบาล ก่อตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. 2476 รากฐานของเทศบาลในประเทศไทยได้เริ่มก่อตั้งมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ แต่เรียกชื่อเป็น “การสุขาภิบาล” เทศบาลได้เปลี่ยนรูปจากสุขาภิบาลโดยปริยายใน พ.ศ. 2470 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงจัดตั้งคณะกรรมการจัดการสุขาภิบาล หรือเทศบาลขึ้น และต่อมาในพ.ศ. 2473 ได้มีการร่างพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นฉบับหนึ่ง แต่ก็มีได้ประกาศใช้แต่อย่างไร จนกระทั่งใน พ.ศ. 2476 จึงมีพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล ประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยเทศบาลที่ออกมาใช้แล้ว 4 ฉบับ คือพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2481 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ เทศบาลเป็นทพวงการเมืองมีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งตามกฎหมายจะจัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล เทศบาล มีสถานภาพโดยสรุปดังนี้

1) เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล แยกออกจากราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีงบประมาณ ทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ของตนเอง และมีอำนาจในการปฏิบัติการกิจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล

2) เป็นองค์กรที่มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นอย่างยิ่งสำหรับการปกครองในแบบองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โดยเทศบาลต้องมีอิสระที่จะกำหนดนโยบายการปกครอง หรือการตัดสินใจในปัญหาต่างๆ ได้พอสมควร กล่าวคือ ต้องไม่มีมากเกินไปจนกระทบกระเทือนต่อประเทศ เพราะเทศบาลเป็นองค์กรที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ได้เป็นองค์กรที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง

1.2.2 สุขาภิบาล เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเก่าแก่ที่สุดของประเทศ ไทย เริ่มมีขึ้นเป็นครั้งแรกในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116 (พ.ศ.2440) ต่อมาในปี ร.ศ. 124 กระทรวงมหาดไทยได้จัดตั้งสุขาภิบาลท่าลอมขึ้นเป็นสุขาภิบาลในส่วนภูมิภาคแห่งแรก และได้จัดตั้งสุขาภิบาลขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลง

การปกครอง ใน พ.ศ. 2475 และมีการปกครองรูปแบบเทศบาล พ.ศ. 2476 ทำให้สุขาภิบาลทั้งหมดเปลี่ยนฐานะเป็นเทศบาล ต่อมาในปี พ.ศ. 2495 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสุขาภิบาลฉบับใหม่ เนื่องจากมีชุมชนที่หนาแน่นเป็นจำนวนมากที่ยังมีความเจริญไม่ถึงขนาดที่จะต้องยกฐานะเป็นเทศบาลได้ ตามพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 กำหนดให้สุขาภิบาลเป็นนิติบุคคล โดยมีหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งสุขาภิบาลดังนี้

- 1) ท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอจะต้องมีรายได้จริงในปีงบประมาณที่ผ่านมา ตั้งแต่ 300,000 บาท โดยไม่รวมเงินอุดหนุน
- 2) ท้องถิ่นที่เป็นเขตเมืองหรือหมู่บ้านที่ไม่ใช่ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอต้องมีรายได้จริงในปีงบประมาณที่ผ่านมาตั้งแต่ 400,000 บาท ขึ้นไป โดยไม่รวมเงินอุดหนุน
- 3) พื้นที่ไม่เกิน 13 ตารางกิโลเมตร เว้นแต่กรณีที่สำคัญผังเมืองเห็นว่ามีความจำเป็นทางวิชาการด้านผังเมือง
- 4) ประชากรตั้งแต่ 1,500 คน ขึ้นไป
- 5) ได้รับความเห็นชอบจากราชการในท้องถิ่นนั้น

1.2.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นทุกจังหวัด โดยมีวิวัฒนาการมาจากการปรับปรุงแก้ไขสภาจังหวัด ซึ่งจัดให้มรขึ้นเป็นครั้งแรก ตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ฐานะของสภาจังหวัดนี้มีลักษณะเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่กรมการจังหวัด โดยยังไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่แตกต่างหากจากราชการบริหารส่วนภูมิภาค ต่อมาได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2495 ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบบริหารราชการในจังหวัด ดังนั้นจึงทำให้สภาจังหวัดมีฐานะเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

1.2.4 องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เริ่มคั้งเมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 ขึ้นหลักการของพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ตำบลที่ได้รับการจัดตั้งให้มีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์ คือ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีรายได้ รายจ่ายเป็นของตนเอง สามารถดำเนินกิจการส่วนตำบลได้อย่างอิสระ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ประสบปัญหาต่าง ๆ จึงถูกยกเลิกโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ประกาศในวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 จนกระทั่งใน พ.ศ. 2537 รัฐบาลภายใต้การนำ

ของนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538

1.2.5 กรุงเทพมหานคร หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 ซึ่งได้มีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นจังหวัดและนิติบุคคล ทำให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่กำหนดให้ผู้บริหารคือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าฯ เป็นข้าราชการการเมือง ให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เป็นของตนเอง มีการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ทำให้กรุงเทพมหานครมีฐานะกึ่งราชการส่วนภูมิภาคกึ่งราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งต่อมาจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 กำหนดฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่นนครหลวง มีเขตการปกครองเต็มพื้นที่ การเลือกตั้งคณะผู้บริหารและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร แต่ก็ยังประสบปัญหาความขัดแย้งในคณะผู้บริหาร จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นคณะเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งในคณะบริหาร เป็นต้น

1.2.6 เมืองพัทยา เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นเมืองตากอากาศที่มีชื่อเสียงระดับโลก ทำให้มีการสร้างโรงแรม บังกะโล ภัตตาคารต่าง ๆ ทำให้มีความเจริญในด้านต่าง ๆ มากขึ้น มีประชาชนเพิ่มมากขึ้น มีกิจการธุรกิจการค้า มีความต้องการเกี่ยวกับสาธารณูปโภค ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาด ดังนั้นจึงมองเมืองพัทยาเป็นชุมชนที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งเป็นเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดให้การปกครองเมืองพัทยาเป็นเขตการปกครองตนเอง เช่นเดียวกับรูปแบบเทศบาล แต่นำรูปแบบของเทศบาลที่ใช้ในสหรัฐอเมริกา คือรูปแบบผู้จัดการเทศบาล

สรุปได้ว่า ในการจัดระเบียบการปกครองท้องถิ่นไทยออกเป็น 6 รูปแบบ ได้แก่ เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ถือเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตย เป็นรูปแบบการปกครองที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง และเพื่อบริหารงานภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารกิจการในท้องถิ่นของตนเอง

1.3 เทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

1.3.1 สภาพทั่วไป มีดังนี้ (เทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ. 2552 : 1-12)

- 1) ที่ตั้ง เทศบาลตำบลห้วยน้ำคำตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอขามเฒ่า ห่างจากตัวอำเภอขามเฒ่าประมาณ 20 กิโลเมตร
- 2) เนื้อที่ ตำบลห้วยน้ำคำ มีเนื้อที่ประมาณ 83 ตารางกิโลเมตร หรือ 51,875 ไร่
- 3) ภูมิประเทศ เทศบาลตำบลห้วยน้ำคำมีสภาพทางกายภาพเป็นพื้นที่ราบสูง มีแหล่งน้ำสายสำคัญไหลผ่านคือ ลำห้วยปลาหลด ลำห้วยสี และลำห้วยตาปลา อาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือจรดตำบลอีต๊อก อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ทิศใต้จรดตำบลนาสีนวน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ทิศตะวันออกจรดตำบลขามเฒ่า อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ และทิศตะวันตกจรดตำบลโพนทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม
- 4) จำนวนหมู่บ้าน มี 19 หมู่ ได้แก่ หมู่ที่ 1 – หมู่ที่ 19
- 5) ประชากร ประชากรในเขตเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ มีประชากรทั้งสิ้น 13,117 คน ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรในเขตเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร		รวม	จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง		
1	ห้วยน้ำคำ	385	411	796	157
2	ห้วยน้ำคำ	351	315	666	130
3	โคกค่าย	311	330	641	153
4	โคกใหญ่	511	42	993	184
5	สร้างหิน	169	167	336	67
6	หนองหัวช้าง	261	268	529	124
7	โพนสิม	346	352	698	153
8	คอกกลาง	292	296	588	128
9	คองบัง	352	364	716	153
10	โคกใหญ่	363	381	744	154
11	ห้วยน้ำคำใต้	454	443	897	198
12	คองบังใหญ่	302	318	620	118
13	ห้วยน้ำคำน้อย	178	194	372	85
14	โพนสิมเหนือ	513	521	1,034	231
15	คองบัง	476	499	975	184
16	คำเจริญ	319	391	710	143
17	โพนสิมใต้	213	234	447	95
18	ห้วยน้ำคำเหนือ	488	498	986	196
19	ห้วยน้ำคำใหม่	179	190	369	82
	รวม	6,463	6,654	13,117	2,735

ที่มา : เทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ. 2552 : 3

1.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

1) อาชีพ ราษฎรส่วนใหญ่ในตำบลประกอบอาชีพค้าขายควบคู่ไปกับการเกษตร ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ตำบลห้วยน้ำคำเป็นพื้นที่อยู่นอกเขตชลประทานประกอบกับพื้นที่เป็นดินเค็ม การทำการเกษตรจึงได้ไม่ดีเท่าที่ควร ในแต่ละหมู่บ้านมีการประกอบอาชีพดังนี้

1.1) การเกษตรกรรมส่วนใหญ่ราษฎรจะทำอาชีพเกษตรกรรมในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พืชที่ปลูก ได้แก่ ข้าวนาปี การทำพืชสวนไม่ค่อยมีผู้เพาะปลูกผัก

1.2) การปศุสัตว์ ยังมีราษฎรบางส่วนที่ยังมีการทำการปศุสัตว์อยู่ ซึ่งจะอยู่ทั่วไปจากหมู่ที่ 1 หมู่ที่ 19 สัตว์ที่นิยมเลี้ยง ได้แก่ โค กระบือ หมู เป็ด ไก่ และปลา

1.3) การค้าขาย ในช่วงหลังจากฤดูเก็บเกี่ยวแล้วมีราษฎรหลายๆหมู่บ้านได้ออกไปค้าขายยังต่างจังหวัด ซึ่งส่วนมากสินค้าที่นำไปขาย ได้แก่ เสื้อผ้า ที่นอน ปลอกหมอน มุ้ง ฯลฯ ลักษณะการค้าขายราษฎรในหมู่ที่ 1,2,3,4,5,10,11,13,16,18,19 จะออกเร่ขาย ส่วนมากจะใช้เวลาการขายประมาณ 1 เดือน จึงจะกลับภูมิลำเนา

1.4) การอุตสาหกรรมในครัวเรือน มีดังนี้

1.5) หมู่ที่ 1,2,3,4,5,10,11,13,16,18,19 จะประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน โดย รับจ้างเย็บผ้าส่งขายตลาดและพ่อค้าในหมู่บ้านที่ออกเร่ขาย

1.6) หมู่ที่ 6 จะประกอบการทำรงน้ำ

1.7) หมู่ที่ 9,12,15 จะประกอบอาชีพ

การผลิตผลิตภัณฑ์จากยางรถยนต์

1.8) รับจ้างทั่วไป ราษฎรบางส่วนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป เช่น รับจ้างตัดอ้อย ก่อสร้าง และขายแรงงาน ส่วนใหญ่เป็นราษฎรหมู่ที่ 6,7,8,9,12,14,17 หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ

1.9) ปั่นน้ำมันและก๊าซ จำนวน 3 แห่ง

1.10) โรงงานอิฐ จำนวน 2 แห่ง

1.11) โรงสี จำนวน 48 แห่ง

1.12) ตลาดสด จำนวน 1 แห่ง

1.13) ปั่นหลอด จำนวน 4 แห่ง

1.14) ศูนย์จำหน่ายเชื้อเห็ด จำนวน 1 แห่ง

1.3.3 สภาพทางสังคม

1) การศึกษา

1.1) โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 6 แห่ง

1.2) โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 3 แห่ง

1.3) ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน จำนวน 7 แห่ง

1.4) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 1 แห่ง

2) สถาบันและองค์กรทางศาสนา

2.1) วัด จำนวน 10 แห่ง

2.2) สำนักสงฆ์ จำนวน 4 แห่ง

2.3) คริสตจักร จำนวน 2 แห่ง

2.4) โบราณสถาน จำนวน 1 แห่ง

3) สาธารณสุข จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

3.1) สถานีอนามัยบ้านคงบัง

3.2) สถานีอนามัยบ้านห้วยน้ำคำ

1.3.4 การบริการพื้นฐาน

1) การคมนาคม ตำบลห้วยน้ำคำมีพื้นที่ลักษณะเป็นแนวยาวติดกับทางหลวงแผ่นดินสาย 209 เส้นทางระหว่างจังหวัดกาฬสินธุ์ กับ จังหวัดขอนแก่น ทำให้การคมนาคมการเดินทางไปอำเภอหรือจังหวัดสะดวกสบาย ไม่ว่าจะใช้พาหนะส่วนตัวหรือใช้รถโดยสารประจำทางที่วิ่งอยู่ตลอดทั้งวันสภาพถนนสายหลักภายในชุมชนปัจจุบันร้อยละ 80 จะเป็นถนนคอนกรีต แต่ยังมีบางส่วนที่ยังเป็นถนนลูกรัง

2) การโทรคมนาคม

2.1) ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน 1 แห่ง

2.2) สถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. จำนวน 1 แห่ง

2.3) ตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 7 แห่ง

3) การไฟฟ้าในเขตเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ จำนวน 19 หมู่ มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่ จำนวน 2,732 ครัวเรือน

4) แหล่งน้ำธรรมชาติ

4.1) ลำน้ำ ลำห้วย จำนวน 3 แห่ง

4.2) บึง หนอง และอื่นๆ	จำนวน 25 แห่ง
5) แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	
5.1) ฝาย	จำนวน 11 แห่ง
5.2) บ่อน้ำตื้น	จำนวน 68 แห่ง
5.3) บ่อโยก	จำนวน 17 แห่ง
5.4) ประปา	จำนวน 13 แห่ง
5.5) บ่อบาดาล	จำนวน 26 แห่ง

1.3.5 ข้อมูลอื่นๆ มวลชนจัดตั้ง

- 1) ลูกเสือชาวบ้าน จำนวน 4 รุ่น 1,324 คน
- 2) อปพร. จำนวน 2 รุ่น 258 คน

สรุปได้ว่า เทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ อำเภอขามเฒ่า

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีทั้งหมด 19 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 2,735 คน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและค้าขายประเภท ที่นอนมุ้ง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยสนับสนุนในส่วนของ การจัดสรรงบประมาณหรือในรูปแบบของการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการอาชีพ เพื่อที่จะเพิ่มรายได้หรือค่าครองชีพในแต่ละครัวเรือนให้มีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นพร้อมส่งผล ไปถึงการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 การบริหารงานบุคคล และงบประมาณ

เทศบาลตำบลห้วยน้ำคำมีการบริหารงานบุคคล ดังนี้ (เทศบาลตำบล

ห้วยน้ำคำ. 2552 : 14-15)

1.4.1 ด้านการบริหารจัดการ คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย

- 1) นายไพฑูรย์ จรทะผา นายกเทศมนตรีตำบลห้วยน้ำคำ
- 2) นายโสภณ บุคดา รองนายกเทศมนตรีตำบลห้วยน้ำคำ
- 3) นายสยาม ศรีภูตา รองนายกเทศมนตรีตำบลห้วยน้ำคำ
- 4) นางสาววิภาพร จันทะสิงห์ เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลห้วยน้ำคำ

- 5) นายทองดี ภูกิ่งนา ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลห้วยน้ำคำ

1.4.2 ด้านอัตรากำลังพนักงานเทศบาล แบ่งเป็น 5 ส่วน โดยมีอัตรากำลังจำนวน 83 คน ดังนี้

1) สำนักปลัดเทศบาล ประกอบด้วย

1.1) ส.ต.อ.ไพกิจ โกศล	นักบริหารงานเทศบาล
1.2) นางอุทุมพร โกกออุ่น	นักบริหารงานเทศบาล
1.3) นางสาววลัยลักษณ์ ภูพิพัฒน์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์
นโยบายและแผน
1.4) จ.ส.อ.ชัยชนะ คำบอน	เจ้าพนักงานป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย
1.5) นางสาวมุกดาวรีย์ จันทระประทีภย์ นิตินทร	
1.6) นางสาวปรีชญาวพร สุวรรณเพ็ง	บุคลากร
1.7) นางอัมพา สุโพธิ์	เจ้าพนักงานทะเบียน
1.8) นายเสกสรร ทักสิน	เจ้าพนักงานธุรการ
1.9) นางบุญชนก ภูละมุล	เจ้าพนักงานทะเบียน

2) กองคลัง ประกอบด้วย

2.1) นางทองนาค วิชาสวัสดิ์	หัวหน้ากองคลัง
2.2) นางกมลทิพย์ ภูบุญอิม	เจ้าพนักงานการเงินและ
บัญชี
2.3) นางชลธิชา พลยัง	เจ้าพนักงานจัดเก็บราย
2.4) นางเบญจมาศ พิมพ์แสง	เจ้าพนักงานธุรการ
2.5) นางสุกัญญา ไชยมาตร	เจ้าหน้าที่การเงิน และ
บัญชี เป็นลูกจ้างประจำ
2.6) นายมานพ ภูกองไชย	เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้
เป็น ลูกจ้างประจำ
2.7) นางสาวทัศนีย์ ภูชมศรี	เจ้าพนักงานพัสดุ
2.8) นางสาวศจิวรรณ สมุทเขตร์	นักวิชาการเงิน และ
บัญชี

3) กองช่าง ประกอบด้วย

3.1) นายประมน มะลิสตา	หัวหน้ากองช่าง
3.2) นายศิวนนท์ เวียงนนท์	นายช่างโยธา
3.3) นายวีระพงษ์ ภัคศิริมเย็น	นายช่างโยธา

3.4) นางสาวมานิตา ภูเคลียว	เจ้าพนักงานธุรการ
4) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย	
4.1) นางภัทราวดี สีนุกูมา	นักพัฒนาชุมชน
4.2) นายวุฒิไกร ภูทองเงิน	เจ้าหน้าที่ธุรการ
5) กองการศึกษา ประกอบด้วย	
5.1) นางภูทาบ ภูอ่าง	นักวิชาการศึกษา
5.2) นางดวงรัตน์ แสนสุข	เจ้าหน้าที่ธุรการ
5.3) นายวุฒิไกร ภูพิวงเงิน	เจ้าหน้าที่ธุรการ
5.4) นายภาสกร สรรรัตน์	เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน

และลูกจ้างชั่วคราว 56 ราย

1.4.3 ด้านงบประมาณ งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2551 มี ดังนี้

1) รายได้ที่จัดเก็บเองและรัฐจัดสรรให้	780,680.02 บาท
2) รายได้ที่รัฐจัดสรรให้	11,778,253.33 บาท
3) เงินอุดหนุนทั่วไป	7,899,986.00 บาท
4) เงินอุดหนุนกำหนดวัตถุประสงค์	207,542.06 บาท
5) เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	8,279,632.20 บาท
รวม	28,946,093.61 บาท
- สรุปได้ว่า เทศบาลตำบลห้วยนาคำ อำเภอขามเฒ่า

จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีความสำคัญมากรูปแบบหนึ่ง ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะชุมชนที่ตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยนาคำเป็นชุมชนที่มีความหนาแน่นสูงทั้งจำนวนประชากรและอาคารบ้านเรือน นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจในแต่ละจังหวัดอีกด้วย เพื่อตอบสนองต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในด้านการบริการสาธารณสุขไปอย่างเพียงพอ ปัจจัยที่จะทำให้เทศบาลตำบลห้วยนาคำสามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าว ก็ขึ้นอยู่กับฐานะการคลังของเทศบาลเป็นสำคัญ แต่ในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า ฐานะการคลังของเทศบาลยังไม่เอื้ออำนวยให้เทศบาลบริหารงานได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอและโครงสร้างของเทศบาลมีอยู่อย่างจำกัด รัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณแก่ท้องถิ่น ในรูปเงินอุดหนุนมาตลอด และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอสำหรับเทศบาลที่จะนำไปใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ความต้องการของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้สำหรับการพัฒนาหรือเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหัวนาคำต่อไปในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน โดยอาจจะสนับสนุนในส่วนของการจัดสรรงบประมาณ หรือในรูปของการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการอาชีพ เพื่อที่จะเพิ่มรายได้หรือค่าครองชีพในแต่ละครัวเรือนให้มีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นเมื่อทุกครัวเรือนในชุมชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้นก็จะส่งผลไปถึงการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลหัวนาคำ

ในการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรของเทศบาลตำบลหัวนาคำ ตามโครงสร้างของเทศบาลได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานออกเป็น 5 กอง ดังนี้ (เทศบาลตำบลหัวนาคำ. 2552 : 16-17)

2.1 สำนักปลัด มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานบัญญัติงานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานสนับสนุนเกี่ยวกับอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน งานสวัสดิการสังคม งานอื่นที่มีได้กำหนดไว้ว่า เป็นงานของส่วนราชการบริหารใดและงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย งานประชุมสภาฯ สำนักปลัดแบ่งสายงานได้ดังนี้

2.1.1 งานบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ ได้แก่ งานสารบรรณ งานอำนวยความสะดวกและข้อมูลข่าวสาร งานเลือกตั้ง งานตรวจสอบภายใน

2.1.2 งานนโยบายและแผน มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ ได้แก่ งานนโยบายและแผนพัฒนา งานวิชาการ งานประชาสัมพันธ์ งานสารสนเทศและงานงบประมาณ

2.1.3 งานกฎหมายและคดี มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ ได้แก่ งานกฎหมายและนิติกรรม การดำเนินงานทางคดีและศาลปกครอง และงานร้องเรียนต่าง ๆ

2.2 กองคลัง กองคลัง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีเงินได้ และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานรายงานคงเหลือประจำวัน งานขออนุมัติเบิกตัดปีและขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานการจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน เงินสะสม

งานการจัดทำบัญชีทุกประเภทงานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่าย งานพัสดุมีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชี การพัสดุและทรัพย์สินการงบประมาณงานประโยชน์และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีภาระงาน ดังนี้

2.2.1 งานพัฒนารายได้ เป็นการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และงานจัดหารายได้อื่นๆ ของเทศบาล งานวางแผนจัดเก็บรายได้ และการแก้ไขปัญหาการจัดเก็บรายได้ งานวางแผนและโครงการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ของเทศบาล งานพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินและกำหนดค่ารายปีของภาษี โรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และรายได้อื่นๆ งานประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษีอากร งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือ ได้รับมอบหมาย

2.2.2 งานผลประโยชน์ เป็นงานจัดทำประกาศให้มาขึ้นแบบแสดงรายการทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้ งานตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้ที่อยู่ในเกณฑ์การเสียภาษีในปีงบประมาณจัดเก็บจากทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท.5) งานรับและตรวจสอบแบบแสดงรายการทรัพย์สิน หรือแบบคำร้องของผู้เสียภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นๆ งานพิจารณาการประเมิน และกำหนดค่าภาษี ค่าธรรมเนียมเบื้องต้นเพื่อนำเสนอพนักงานเจ้าหน้าที่ งานแจ้งผลประเมินค่าภาษีแก่ผู้เสียภาษี งานจัดเก็บและรับชำระรายได้จากภาษีอากรค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นๆ งานลงรายการเกี่ยวกับภาษี โรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้ายในทะเบียน เงินผลประโยชน์ และทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท.5) ของผู้เสียภาษีแต่ละรายเป็นประจำทุกวัน

2.2.3 งานการเงินและบัญชี เป็น งานตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินทุกประเภทงานควบคุมและจัดทำทะเบียนงบประมาณรายจ่าย งานจัดทำเช็คและจัดเก็บเอกสารการจ่ายเงินงานการจ่ายเงินและตรวจสอบหลักฐานใบสำคัญคู่จ่าย งานจัดทำบัญชีและทะเบียนที่เกี่ยวข้องทุกประเภท งานจัดทำรายการประจำวัน ประจำเดือน ประจำปี และรายการอื่นๆ งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย งานจัดทำสถิติรายรับ และรายจ่ายจริงประจำปีงบประมาณ งานจัดทำงบประมาณการรายรับและรายจ่ายประจำปีงบประมาณ จัดทำสถิติการรับและจ่ายเงินนอกงบประมาณ จัดทำสถิติเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินสะสม จัดทำสถิติเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินอุดหนุน จัดทำสถิติรายรับและรายจ่ายเกี่ยวกับงบประมาณ

2.2.4 งานพัสดุและทรัพย์สิน เป็นงานการจัดซื้อและการจ้างงานการซ่อมและบำรุงรักษา งานการจัดทำทะเบียนพัสดุ งานตรวจสอบการรับจ่ายพัสดุ และเก็บรักษาพัสดุ งานการจัดทำบัญชีพัสดุ งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2.2.5 งานแผนที่ภาษี เป็นงานคัดลอกข้อมูลที่ดิน งานปรับข้อมูลแผนที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน งานปรับข้อมูลแผนที่ภาษีบำรุงท้องที่ งานตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม งานตรวจสอบรหัสประจำแปลงที่ดิน การจัดทำรายงานเสนองานทะเบียนทรัพย์สิน และงาน บริการข้อมูล งานจัดเก็บและบำรุงรักษาแผนที่ภาษี งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย งานปรับข้อมูลในทะเบียนทรัพย์สินและเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ผ.ท.1,2,4,5,6,9,11,12,17) งานสำรวจและตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม งานตรวจสอบรหัสประจำแปลงที่ดิน รหัสชื่อ เจ้าหน้าที่ของทรัพย์สินและรหัสชื่อผู้ชำระภาษี (ผ.ท.4 และ 5) งานจัดเก็บและดูแลรักษา ทะเบียนทรัพย์สินและเอกสาร ข้อมูลต่างๆ การจัดทำรายการประจำเดือน งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรืองานตามที่ได้รับมอบหมาย

2.3 กองช่าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองงาน โครงสร้างพื้นฐาน งานส่งเสริมคุณภาพชีวิตจัดระเบียบชุมชน ประกอบด้วยงาน สถาปัตยกรรม งานวิศวกรรม งานผังเมือง งานระบบสาธารณสุขปโภค งานควบคุมอาคาร งานควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง งานที่ดินสาธารณะประ โยชน์ งานพัฒนาและปรับปรุงชุมชน แออัด งานควบคุมแนวเขต บำรุงรักษา ถนน สะพาน เขื่อน ท่าเทียบเรือ ท่อระบายน้ำและงาน ที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมโยธา และคลองสาธารณะประ โยชน์ งานบริเวณ สถานที่ งาน สวนสาธารณะ งานประสานระบบประปา งานสุขาภิบาล และงาน ไฟฟ้า สาธารณะและงาน อื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.4 กองการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานจัดการศึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี อันดีงามของประชาชน การสนับสนุนบุคลากรวัสดุอุปกรณ์ และทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา จัด สถานที่เพื่อการศึกษา ส่งเสริม ทำนุบำรุงและรักษาไว้ซึ่งศิลปประเพณี ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีของท้องถิ่น วัฒนธรรมด้านภาษา การดำเนินชีวิต ส่งเสริมสนับสนุนการเล่น กีฬา การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.5 กองสาธารณสุข กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสาธารณสุขอนามัย การป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ วางแผนประสาน คู่มือรองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากร ป่าไม้ ดิน น้ำ ตลอดจนจนทรัพยากรธรรมชาติอื่น รวมทั้ง การจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับ มอบหมาย

สรุปได้ว่า งานจัดเก็บภาษีเป็นการพัฒนารายได้การจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและการจัดหารายได้อื่น ๆ ของเทศบาล ซึ่งเทศบาลควรมีการวางแผนงาน จัดเก็บภาษี ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอุปสรรคงานการจัดหารายได้ งาน พิจารณาปรับปรุงการประเมิน การกำหนดค่ารายปีของภาษี โรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุง ท้องที่และรายได้อื่น งานประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษีอากร งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ ตามที่ได้รับมอบหมายงานเร่งรัดรายได้ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำหนังสือแจ้งให้ผู้อยู่ใน เกณฑ์เสียภาษีทราบล่วงหน้าเพื่อตรวจสอบและจัดทำบัญชีรายชื่อของผู้ไม่ยื่นแบบแสดง รายการทรัพย์สิน หรือคำร้องภายในกำหนดของแต่ละปี จัดทำหนังสือแจ้งเตือนแก่ผู้เสียภาษี กรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินภายในกำหนดจัดทำหนังสือแจ้งเตือนแก่ผู้เสียภาษี กรณีไม่มาชำระภาษีค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นภายในกำหนดการประสานงานกับฝ่ายนิติกร เพื่อดำเนินคดีแก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีท้องถิ่น โดยเสนอให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการงาน ดำเนินเกี่ยวกับการยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินงานประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อการเร่งรัดรายได้งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมายการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการจัดเก็บภาษี โดยมีการนำระบบการจัดเก็บ ภาษีที่ดีเข้ามาช่วย อาจจะมีการวางแผนการจัดเก็บภาษี มีการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น ให้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระภาษี โดยเฉพาะทั้งนี้เพื่อนำไปพัฒนาโครงการต่าง ๆ ตามความต้องการของประชาชนในชุมชน อันจะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น

3. การบริหารงานของเทศบาลตำบลหัวนาคำ

ในการบริหารงานขององค์กร หมายถึง กระบวนการวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการและการควบคุมการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กร กำหนดไว้ จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบด้วยหลายประการเพื่อการบริหารงานในองค์กรให้ ประสบความสำเร็จ (สมยศ นาวิการ. 2543 : 15)

3.1 การจัดองค์กร เป็นการวางระเบียบให้กิจกรรมต่าง ๆ โดยกำหนดว่าใคร ทำหน้าที่อะไร มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของ องค์กรบรรลุตามแผนที่กำหนดไว้หรือองค์กรนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์อย่างแน่ชัด

3.2 แผนปฏิบัติ เป็นกรอบช่วยในการปฏิบัติงานที่จะสามารถทำหน้าที่ขององค์กรและเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติของบุคคลและคณะ ดังนั้นแผนปฏิบัติการจึงมีความสำคัญต่อการบริหารมาก เพราะต้องมีคนทำงานการทำงานเหล่านี้จะต้องมีการทำงานร่วมกันคนจึงเป็นส่วนสำคัญในการบริหารการทำงาน ฉะนั้น แผนที่ดีช่วยให้การบริหารงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยความราบรื่น

3.3 เครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหาร นอกจากคนแล้วจะต้องมีทรัพยากรอื่นอีกได้แก่ เงิน วัสดุในการทำงาน เป็นทรัพยากรที่สำคัญประการหนึ่ง การบริหารงานองค์กรจะต้องประสบความสำเร็จ โดยมิสาเหตุมาจากการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพจำนวนไม่เพียงพอแก่ปริมาณของงานมีอยู่มากมาย เพราะในด้านวิทยาการสมัยใหม่ เป็นผลทำให้การบริหารงานในปัจจุบันต้องอาศัยเครื่องมือเครื่องใช้เป็นอุปกรณ์ในการบริหารมากขึ้น

3.4 การสนับสนุนด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญในการชำระภาษี และเพื่อจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถใช้งานได้ทันทั่วถึงและเพียงพอแก่การปฏิบัติงาน

3.5 การเข้ามามีส่วนร่วม เป็นที่ยอมรับกันว่าการเข้ามามีส่วนร่วมเป็นสิ่งจูงใจที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ชอบคบหาสมาคม ต้องการรักคนอื่นและต้องการให้คนอื่นรัก ชอบเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนสนใจจึงเป็นส่วนช่วยกระตุ้นให้คนงานตั้งใจและเต็มใจทำงานทำให้งานมีประสิทธิภาพ หรือหากสภาพแวดล้อมในการทำงานขององค์กรมีความซับซ้อนต่ำ หรือมีความแน่นอน มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติในการทำงานขององค์กรอย่างแน่ชัดในการกำหนดระเบียบปฏิบัติงานที่ชัดเจน เพื่อเพิ่มผลการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อกำหนดระเบียบการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและผลการทำงานที่มองเห็นประสิทธิภาพในองค์กร

สรุปได้ว่า ในการบริหารองค์กรที่ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีแผนในการปฏิบัติงาน มีการจัดองค์กร มีเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารและการมีส่วนร่วม การบริหารองค์กรนั้นไม่ได้เป็นการทำงานเพื่อให้เสร็จสิ้นไปแต่เพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะในปัจจุบันประชากรเพิ่มมากขึ้น ความต้องการเป็นเงาตามตัวเช่นกัน การบริการจึงถือเป็นคุณค่าของการบริหารในด้านการประหยัด ความมีประสิทธิภาพ ความรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่

และการให้บริการอย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในด้านการพัฒนาการบริหาร
องค์กรบุคลากรมีความรับผิดชอบตามสายงาน มีการสับเปลี่ยนงานให้ตรงกับความรู้
ความสามารถ ในการพัฒนาการบริหารจะมีการพัฒนาได้จะต้องอาศัยแนวทางปฏิบัติ และ
การมีส่วนร่วมของทุกคนในองค์กร ระเบียบกฎหมายในองค์กร จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้
นำเอาหลักการบริหารมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพราะแต่ละกองในองค์กรมี
หน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน แต่เมื่อนำหลักการบริหารงานมาใช้ในองค์กร
บุคลากรหนึ่งคนสามารถทำงานได้มากกว่าหนึ่งตำแหน่ง โดยเฉพาะการบริการเกี่ยวกับ
การชำระภาษี

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร

1. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2546 : 34) ให้ความหมายของ
ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรว่า เป็นการจัดเก็บภาษีให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือไม่มี
การรั่วไหล โดยเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีน้อยที่สุด

1.1 หลักการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ ในปี ค.ศ. 1776 อัดัม สมิท
(Adam Smith) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีที่ดี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดเก็บ
ภาษีแต่ละประเภท โดยแบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ (ธงชัย สันติวงษ์, 2546 : 48)

1.1.1 หลักความยุติธรรม (Equity) ประชาชนทุกคนจะต้องเสียสละรายได้
หรือประโยชน์ตามฐานะทางเศรษฐกิจของตน เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐ ทั้งนี้
เพราะว่าแต่ละคนต่างก็ได้รับผลประโยชน์ และการคุ้มครองจากรัฐ

1.1.2 หลักความแน่นอน (Certainty) ภาษีที่ประชาชนต้องเสียนั้นต้องม
ความแน่นอนลักษณะและรูปแบบของภาษี ตลอดจนจำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษี ต้องมี
ความชัดเจนแก่ผู้เสียภาษีทุกคน

1.1.3 หลักความสะดวก (Convenience) การเก็บภาษีทุกชนิดจัดเก็บตาม
เวลารวมทั้งการให้บริการที่ดีแก่ผู้เสียภาษี

1.1.4 หลักความประหยัด (Economy) ภาษีเก็บทุกชนิดเป็นการระแ
ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด ต้นทุนการจัดเก็บในด้านรัฐบาลต่ำที่สุดแต่ได้รับรายได้มากที่สุด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี เป็นการจัดเก็บภาษีให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือไม่มีการรั่วไหล โดยเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีน้อย ซึ่งถ้าหากมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีมักเกินไปก็อาจได้รับประโยชน์ด้านการพัฒนาน้อย นอกจากนี้ การจัดเก็บภาษีที่ดีและมีประสิทธิภาพย่อมจะมีผลทางด้านต่าง ๆ เช่น สนับสนุนให้ระบบภาษีมีความเป็นธรรม รัฐมีรายได้มากขึ้น อันเป็นการลดภาระด้านการขาดดุล และได้นำเงินจากการจัดเก็บภาษีมาพัฒนาหรือใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ดังนั้นประโยชน์ที่ได้รับจากประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีส่งผลให้ผู้เสียภาษีมีความสำคัญในการเสียภาษี ส่วนในด้านบุคลากรในการจัดเก็บภาษีจะต้องให้บริการแก่ผู้ที่มาเสียภาษีอย่างดี จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางด้านการจัดเก็บภาษีมาใช้ในการพัฒนาองค์กร โดยเฉพาะการจัดระบบการปฏิบัติงาน การให้บริการประชาชน เพื่อให้ประชาชนเกิดความประทับใจที่มาใช้บริการเกี่ยวกับภาษีหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนการชำระภาษี การพัฒนาการจัดเก็บภาษี ส่วนการบริการที่ดี ถือเป็นการประชาสัมพันธ์ไปด้วยและลดปัญหาการจัดเก็บภาษีครั้งต่อไป

1.2 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการบริหารภาษี ปัจจัยในการบริหารภาษี ประกอบด้วย (พูนศรี สงวนชีพ และพงศ์สันต์ ศรีสมทรัพย์. 2537 : 233)

1.2.1 ปัจจัยด้านบุคลากร บุคลากรในการบริหารภาษี หรือตัวบุคคลในการบริหารงานภาษีเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดีจะต้องเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถในด้านกฎหมายภาษีเป็นอย่างดี ได้รับการอบรมในด้านบัญชี จะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองเป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ต้องมีเครื่องยึดเหนี่ยวรั้งจิตใจเพื่อให้อยู่ภายใต้อิทธิพลของเงินตราได้โดยง่าย

1.2.2 กฎหมายภาษี กฎหมายภาษีจะทำให้การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีข้อรัดกุม กฎหมายภาษีจะต้องไม่ได้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีมักเกินไป

1.2.3 ความรู้สึกของประชาชนเกี่ยวกับภาษี เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการบริหารงานจัดเก็บภาษี ถ้าหากประชาชนมีความรู้สึกเห็นชอบด้วยกับกฎหมายภาษี ในการบริหารภาษีก็จะเป็นไปได้โดยง่าย แต่ในทางตรงกันข้ามกับประชาชนเกิดความขัดแย้งก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดเก็บภาษี

1.2.4 การใช้เงินตราในวงการเศรษฐกิจ ถ้าหากมีการใช้เงินตราเป็นสื่อกลางในการดำเนินการเศรษฐกิจ รัฐบาลก็สามารถเก็บภาษีได้ง่ายขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่สามารถจะรู้ได้อย่างแน่นอนเกี่ยวกับเงินที่จะต้องเสียภาษี

2. รายได้การจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น

สำนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ (2543 : 18) ได้กล่าวถึงแนวคิดการจัดเก็บภาษีไว้ดังนี้

2.1 ภาษีของท้องถิ่น จากที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง ส่งผลการกระจายรายได้ให้ท้องถิ่นมีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ รัฐบาลกลางจะเป็นผู้กำหนดและแบ่งว่ารายได้ประเภทใดเป็นของท้องถิ่นที่จัดเก็บได้เองโดยกำหนดในรูปของกฎหมาย ทั้งที่พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา แบ่งตามประเภท ดังนี้

2.2 หลักการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมเป็นภาษีที่เก็บจากโรงเรือนและที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น กับที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง และในปีที่ผ่านมามีการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น เช่น ให้เช่า ใช้เป็นที่ทำการค้า ที่ประกอบอุตสาหกรรม ส่วนผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินคือเจ้าของที่ดิน ในกรณีเจ้าของโรงเรือนและเจ้าของที่ดินเป็นคนละคนให้เจ้าของโรงเรือนเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีทรัพย์สินนั้นทั้งหมด ภาษีโรงเรือนและที่ดินจะต้องเสียภาษีปีละครั้ง โดยเสียที่สำนักงานเทศบาล แล้วแต่ทรัพย์สินตั้งอยู่ที่ใด การชำระภาษีต้องชำระภายใน 30 วัน หากได้รับแจ้งแล้วไม่มาชำระภาษี จะต้องเสียค่าปรับเพิ่มในการชำระภาษี

2.3 หลักการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ตามพระราชบัญญัติ ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากฐานทรัพย์สินอย่างหนึ่ง โดยจัดเก็บจากเจ้าของที่ดิน ไม่ว่าที่ดินนั้นจะมีเพียงจำนวนเล็กน้อยเพื่ออยู่อาศัยหรือเพื่อทำกิน ตามกฎหมายกำหนดจึงจะได้รับการยกเว้น โดยไม่ต้องเสียภาษี ทรัพย์สินที่จะต้องเสีย คือ ที่ดิน ทั้งนี้ไม่ว่าที่ดินนั้นจะเป็นที่ดินมี น.ส. 3 น.ส. 3 ก. ส่วนผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษี คือผู้ที่ เป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคม ของปีนั้น ๆ โดยเจ้าของที่ดินซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองที่ดินอยู่ เจ้าของที่ดินจะต้องเสียภาษีปีละ 1 ครั้ง ภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาของที่ดิน เมื่อยื่นแบบแสดงรายการแล้วเจ้าพนักงานจะคำนวณเนื้อที่ดินและค่าภาษีตามราคาปานกลาง แล้วแจ้งให้ผู้เสียภาษีทราบ ซึ่งค่าภาษีที่แจ้งให้ทราบนี้ใช้ได้ตลอด 4 ปีนับแต่ปีที่แจ้ง

2.4 หลักการจัดเก็บภาษีป้าย การจัดเก็บภาษี การจัดเก็บภาษีป้ายตาม

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 หมายถึงป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้ ป้ายที่จะต้องเสียภาษีต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.4.1 เป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้

2.4.2 เป็นป้ายโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ทั้งนี้โดยไม่คำนึงว่าป้ายนั้นจะทำให้ปรากฏด้วยวิธีใดก็ตาม ปกติเจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งแสดงจนถึงสิ้นปี โดยให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละ 3 เดือน เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้าย ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ในกรณีเจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศ ให้ตัวแทนที่อยู่ในประเทศทำหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีแทน กรณีที่เจ้าของป้ายต้องเสียภาษีหลังเดือน มีนาคม แสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อหน้าเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วัน ในกรณีมีการโอนป้ายผู้รับโอนต้องแจ้งรับโอนเป็นหนังสือต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันรับโอน มิฉะนั้นต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 1,000 ถึง 10,000 บาท

สรุปได้ว่า โครงสร้างรายได้ของท้องถิ่น หรือภาษีท้องถิ่นที่เรียกเก็บจากประชาชน เพื่อนำไปใช้จ่ายในการบำรุงและพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดเก็บในรูปของภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น เป็นภาษีที่จัดเก็บเองนอกเหนือจากภาษีที่รัฐจัดสรรและภาษีที่เก็บได้ สามารถนำไปพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นการทำเพื่อท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่น และท้องถิ่นมิใช่อยู่ที่ความเป็นอิสระเท่านั้น หากต้องอยู่ที่การบริหารจัดการท้องถิ่นด้วยต้องพึ่งพาตนเองให้มากที่สุด ทำหน้าที่ด้วยความจริงใจและเต็มความสามารถเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญในทุกๆด้าน ไม่ว่าด้านวัตถุ สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและ ศิลธรรม ความสะอาดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้นำโครงสร้างภาษี โดยเป็นภาษีการจัดเก็บเอง ซึ่งคณะผู้บริหารต้องติดตามเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี และผู้บริหารจะต้องเป็นแบบอย่างในการชำระภาษีที่ดี การปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนการชำระภาษีการให้บริการที่ประทับใจแก่ผู้มาชำระภาษี

3. หลักการบริหารการจัดเก็บภาษี

อดัม สมิท ได้ให้ลักษณะของภาษีอากรที่ดี ซึ่งในการจัดเก็บภาษีอากรนั้น รัฐต้องคำนึงลักษณะของภาษีอากรที่ว่าจะมีความเป็นธรรมเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งฝ่ายรัฐบาลการจัดเก็บภาษี และฝ่ายผู้เสียภาษีอากรให้มากที่สุด ดังนั้นหลักการจัดเก็บภาษีที่ดีมีขั้นตอนการดำเนินงานจัดเก็บภาษี ดังนี้ (อนุก เสรถาวร. 2529 : 4)

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ในการจัดเก็บภาษีมียุ่ขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนการเตรียมงาน เป็นต้นว่างานออกกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีงานจัดทำปฏิทินการบริหารงานภาษีอากรประจำปี งานการคาดคะเนงบประมาณรายได้จากภาษี งานด้านประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน การติดต่อประสานงานโดยตรงกับผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร งานจัดพิมพ์แบบแสดงรายการและจำนวนเงินภาษี การจัดวันเวลาและสถานที่ในการเสียภาษี

3.1.2 ขั้นประเมินภาษี เป็นต้นว่างานรับแบบและวิเคราะห์แบบแสดงรายการ คำนวณยอดเงินภาษี งานประเมินราคาสังหาริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์ งานประเมินเงินได้สุทธิพร้อมทั้งรายการและจำนวนเงินได้หักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อน งานประเมินค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการดำรงชีวิตประจำวันของผู้เสียภาษี

3.1.3 งานรับชำระเงินค่าภาษีและงานบันทึกหลักฐาน เป็นต้นว่างานตรวจนับรับเงินสด เช็ค ธนาณัติ และตราสารการเงินประเภทต่าง ๆ งานออกใบเสร็จชำระเงินภาษี งานเก็บรักษาภาษี งานเก็บรักษาเงิน ณ สถานที่รับภาษีอากร งานนำเงินส่งคลังหรือฝากไว้กับธนาคาร งานรวบรวมแยกประเภทจัดลำดับเอกสารทางภาษีอากร งานนำเงินส่งคลัง หรือฝากเงินไว้กับธนาคาร งานบันทึกหลักฐานลงรายการ และจำนวนเงินตามระเบียบละวิธีการบัญชี งานบันทึกหลักฐานการทุจริตเกี่ยวกับภาษี งานบันทึกหลักฐานแสดงผลการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ และงานบันทึกหลักฐานงานอื่น ๆ

3.1.4 งานเตรียมการตรวจสอบและไต่สวน เป็นต้นว่างานตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการ งานทดสอบและตรวจสอบและตรวจสอบทางการเงินงานตรวจสอบการเก็บรักษา เงินและทรัพย์สินของทางราชการงานตรวจสอบและไต่สวนความคิดทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่งานตรวจสอบสืบสวนและ

ไต่สวนการทุจริตของผู้เสียหาย การตรวจสอบภายในและการตรวจสอบภายนอกส่วนราชการ

3.1.5 งานด้านประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นต้นว่างานแจ้งนับปริมาณและวัดผลคุณภาพงาน งานสถิติแสดงประเภทและจำนวนเงินภาษีตามที่ได้จัดเก็บได้จริง งานแสดงความก้าวหน้าเกี่ยวกับการบริหารงานจัดเก็บภาษี งานแสดงรายการและจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาษี งานเสนอข้อเท็จจริงทางการเงินแยกเป็น รายวัน รายเดือน รายงวด รายปี

3.2 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารภาษี

ปัจจัยในการบริหารภาษี ประกอบด้วย (พูนศรี สงวนชีพ และ พงศ์สิทธิ์ ศรีสมทรัพย์. 2537 : 233)

3.2.1 ปัจจัยด้านบุคลากร บุคลากรในการบริหารภาษี หรือตัวบุคคลในการบริหารงานภาษีเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดีจะต้องเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถในด้านกฎหมายภาษีเป็นอย่างดี ได้รับการอบรมในด้านบัญชี จะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองเป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ต้องมีเครื่องยึดเหนี่ยวรั้งจิตใจเพื่อให้อยู่ภายใต้อิทธิพลของเงินตราได้โดยง่าย

3.2.2 กฎหมายภาษี กฎหมายภาษีจะทำให้การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีข้อรัดกุม กฎหมายภาษีจะต้องไม่ได้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีมากเกินไป

3.2.3 ความรู้สึกของประชาชนเกี่ยวกับภาษี เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการบริหารงานจัดเก็บภาษี ถ้าหากประชาชนมีความรู้สึกเห็นชอบด้วยกับกฎหมายภาษี ในการบริหารภาษีก็น่าจะเป็นไปโดยง่าย แต่ในทางตรงกันข้ามกับประชาชนเกิดความขัดแย้งก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดเก็บภาษี

3.2.4 การใช้เงินตราในวงการเศรษฐกิจ ถ้าหากมีการใช้เงินตราเป็นสื่อกลางในการดำเนินการเศรษฐกิจ รัฐบาลก็สามารถเก็บภาษีได้ง่ายขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่สามารถจะรู้ได้อย่างแน่นอนเกี่ยวกับเงินที่จะต้องเสียภาษี

3.3 หลักการปฏิบัติในการจัดเก็บภาษี

ในการจัดเก็บภาษีมียุทธศาสตร์ในการจัดเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ (วาสนา สุขประเสริฐ. 2537 : 68)

3.3.1 การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ ให้ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำเพราะเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เสียภาษีและเต็มใจที่จะมาชำระภาษีตามหน้าที่ของตนภายในกำหนดเวลา หรือเดือนให้ผู้ค้างชำระภาษีนำเงินมาชำระในภายหลัง ซึ่งเป็นผลดีแก่ทั้งสองฝ่าย คือเจ้าหน้าที่ก็ไม่ต้องเพิ่มงานทั้งนี้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีจะต้องอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาชำระภาษีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3.3.2 ความร่วมมือจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทั้งนี้เพราะกำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ติดต่อใกล้ชิดกับราษฎร ฉะนั้นจึงต้องกระตุ้นหรือปลุกฝังทัศนคติ ให้บุคคลดังกล่าวเห็นความสำคัญของภาษีบำรุงท้องที่ โดยชี้ให้เห็นว่าหากเขามีส่วนช่วยในการเร่งรัดจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ให้ได้ผลเพียงใด ก็เท่ากับเขามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่ท้องถิ่น

3.3.3 ความซื่อสัตย์สุจริต เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการรับผิดชอบเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่จะต้องซื่อสัตย์สุจริตเพราะเป็นสิ่งสำคัญและความเชื่อถือของราษฎรตลอดทั้งความก้าวหน้าในชีวิตราชการอีกด้วย ฉะนั้นจึงต้องระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการทุจริตในด้านการเงินเกิดขึ้นได้ ต้องมีการตรวจสอบควบคุมเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บได้ให้ถูกต้องตรงกับหลักฐานการรับเงินภาษีอยู่ทุกชั้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาด หรือรั่วไหลขึ้นได้

3.3.4 การวางแผนดำเนินการในการจัดเก็บภาษี ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงคือ ปลัดอำเภอผู้ได้รับมอบหมายงานนี้ จะต้องกำหนดแผนดำเนินงานในการจัดเก็บ เช่น การเตรียมการ การติดตามทวงถาม การเตือน และในการนี้ควรมีการรายงานผลการดำเนินงาน ผลการจัดเก็บภาษีให้นายอำเภอซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมการจัดเก็บภาษีทราบทุกระยะ เพื่อว่าจะได้ทราบผลงานและแนวทางแก้ไขปรับปรุงได้ทันที่ที่จะช่วยลดภาษีที่ค้างชำระให้ลดน้อยลงและหมดไปในที่สุด

3.3.5 การประชาสัมพันธ์ ในทางปฏิบัติมักปรากฏว่าประชาชนไม่เข้าใจถึงความสำคัญของภาษีบำรุงท้องที่ ไม่ตระหนักถึงหน้าที่ของตนในการเสียภาษีว่าเป็นภารกิจที่พึงกระทำ โดยเฉพาะการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่จะต้องสนใจและพยายามที่จะแพร่ข่าวหรือรายงานให้ประชาชนทราบในรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องที่ เช่น ความสำคัญของภาษีบำรุงท้องที่ ยอดเงินที่เก็บได้ในปีหนึ่ง ๆ เมื่อประชาชนได้ทราบในรายละเอียดก็จะตระหนักว่าเงินภาษีที่ตนเสียไปนั้น ได้รับผลตอบแทนมาในรูปแบบต่าง ๆ ก็ย่อมจะเกิดความภาคภูมิใจว่าตนได้มีส่วนช่วยในการพัฒนาความเจริญให้กับท้องถิ่นด้วย

3.4 คุณค่าของการบริหารงานการจัดเก็บภาษี

การบริหารงานการจัดเก็บภาษีนั้น ถ้าจะพิจารณากันแต่เพียงว่า เป็นการทำงานเพื่อให้เสร็จสิ้นไปแต่เพียงอย่างเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอ โดยเฉพาะในปัจจุบัน อันเป็นยุคที่วิทยาการก้าวหน้าพลเมือง เพิ่มขึ้นและความต้องการของประชาชนก็เพิ่มมากขึ้น เป็นเงาตามตัว การบริการจึงต้องคำนึงถึงคุณค่าของการบริหารในด้านการประหยัด ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความเป็นธรรม ความซื่อสัตย์ ความรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ และการให้บริการอย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน หรือลูกค้าผู้มาติดต่อ สรุปได้ ดังนี้ (วาสนา สุขประสงศ์ดี. 2537 : 48)

3.4.1 คุณค่าด้านการประหยัด หมายถึง การระมัดระวังการจับจ่ายใช้สอยของประชาชนคือ ภาษีอากรที่รัฐจัดเก็บมาเป็นรายได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงแก่ประชาชนเป็นส่วนรวมเท่านั้นนอกจากนั้นแล้วการบริหารโดยประหยัดนี้ก็คือ ทำอย่างไรก็สามารถใช้เงินแต่น้อยให้ได้ผลลัพธ์สูงสุด คຸ້ມຄຳຈັດວ່າเป็นการประหยัดอันสำคัญอย่างหนึ่ง

3.4.2 คุณค่าในด้านประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการทำงานที่ต้องการให้ได้รับประโยชน์สูงสุด และการที่จะพิจารณาว่างานใดมีประสิทธิภาพหรือไม่ ก็พิจารณาจากผลงาน อย่ างไรก็ตาม ประสิทธิภาพในการบริหารย่อม หมายถึง อัตราส่วนของทรัพยากรที่ลงทุนหรือใช้ไป อันได้แก่ เงิน แรงงาน กำลังใจ ความมุ่งหวังส่วนบุคคลและผลอันเกิดจากการบริหารขององค์กรซึ่งย่อมก่อให้เกิดมูลค่าเป็นความพอใจ ส่งเสริมให้มีกำลังใจในการทำงาน มีความสมานฉันท์ระหว่างมวลหมู่สมาชิก คำว่าประสิทธิภาพในการบริหารจึงครอบคลุมถึงความพอใจของบุคคล กลุ่มชน หรือองค์กรด้วย โดยอาศัยอัตราส่วนของปัจจัยด้านคุณภาพ ปริมาณ เวลา วิธีการ และค่าใช้จ่าย เป็นสำคัญ

3.4.3 คุณค่าด้านประสิทธิผล คำว่า ประสิทธิภาพและประสิทธิผล คูมี ความหมายใกล้เคียงกันมาก หากพิจารณาให้เจาะจงลงไปแล้วก็จะเห็นได้ว่าประสิทธิผลนั้น หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงดังประสงค์หรือคาดหวังไว้เป็นหลัก ความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนี้อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการทำงานให้ได้ผลสูงสุดส่วนเรื่อง ประสิทธิภาพเป็นเรื่องของนำเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังไว้มาพิจารณา ดังนั้น งานที่มี ประสิทธิภาพจึงไม่จำเป็นจะต้องมีประสิทธิภาพเสมอไป

3.4.4 คุณค่าในด้านความเป็นธรรม หมายถึง การที่จะต้องบริหารงานด้วยความเป็นธรรมอย่างทั่วถึงและถ้วนหน้าปราศจากการเลือกที่รักมักที่ชังโดยไม่เลือกแบ่งแยกวรรณะ เชื้อชาติ และศาสนา คุณค่าในด้านความเป็นธรรมนี้หากจะพิจารณาโดยลึกซึ้งแล้วก็เห็นว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ความเป็นธรรมนี้ยังคงเป็นสิ่งที่ได้รับการพร่ำร้องไต่หา และบางครั้งก็เฝ้าคอยกันอยู่เสมอ จึงเป็นคุณธรรมที่นักบริหารทั้งหลายน่าจะช่วยกันผดุงความเป็นธรรมให้ดำรงอยู่ในมวลหมู่สังคมนมนุษย์ต่อไป

3.4.5 คุณค่าในด้านความซื่อสัตย์และมีเกียรติ ความจริงในการบริหารนี้เป็นที่ทราบกันและน่าจะกล่าวในทางเป็นธรรมเนียมการบริหารได้ว่าการปฏิบัติงานนั้นจะต้องดำเนินไปด้วยความซื่อสัตย์ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการหรือบริหารธุรกิจก็ตาม และเมื่อการปฏิบัตินั้นเป็นการปฏิบัติที่เป็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง ความมีเกียรติก็ย่อมจะส่งเสริมให้สูงยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า งานจัดเก็บภาษีเป็นงานที่ค่อนข้างซับซ้อน การที่จะมีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีหลักเกณฑ์การจัดเก็บที่ดี เป็นแนวทางในการกำหนดการจัดเก็บภาษี และภาษีที่มีลักษณะที่ดีควรจัดเก็บจากประชาชนทุกคนตามฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล ภาษีที่เสียจะต้องมีความแน่นอนจะต้องแจ้งผู้เสียภาษีทราบทุกคน ในการจัดเก็บภาษีควรจัดเก็บตามวันเวลา สถานที่ในการเสียภาษีจะต้องสะดวกสามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาเสียภาษีเพื่อประชาชนจะได้เกิดความประทับใจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้ในการบริหารองค์กร โดยเฉพาะในเรื่องการจัดเก็บภาษี โดยเน้นหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีที่ดี เพื่อให้บริการที่ดีแก่ประชาชน โดยอาจมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนในการชำระภาษี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

บทบาทสำคัญของการบริหาร คือ การนำพาองค์กรให้ไปถึงเป้าหมาย และผู้บริหารมีหน้าที่รวบรวมและใช้ทรัพยากรขององค์กร เพื่อให้องค์กรบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย ถ้าวางแผนงานดีผลการทำงานของพนักงานแต่ละคนจะสนับสนุนองค์กรให้ถึงเป้าหมายได้ ฝ่ายบริหารจัดการควรให้การสนับสนุนแก่กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร ผู้บริหารทั้งหลายจึงต้อง

ยึดถือเป้าหมายขององค์กรไว้ตลอดเวลา ผู้บริหารในอนาคตยังต้องรู้ถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

ปีเตอร์ เอฟ. ดรักเกอร์ (Peter F. Drucker) กล่าวว่า การบริหารคือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำภายในสภาพองค์กรที่กล่าวนั้น ทรัพยากรด้านบุคคลจะเป็นทรัพยากรหลักขององค์กรที่เข้ามาร่วมกันทำงานในซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรด้านวัตถุอื่น ๆ เครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ เงินทุน รวมทั้งข้อมูลสนเทศต่าง ๆ เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่าย และตอบสนองความพอใจให้กับสังคม

พยอม วงศ์สารศรี (2545 : 25) ได้นำความหมายของการบริหาร คือ กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือแรงร่วมใจของสมาชิกองค์กร การตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการและความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วย องค์กรจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมคิด บางโม (2541 : 61) มีความเห็นว่า การจัดการ คือ ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ขององค์กรและนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ จากความหมายดังกล่าว จะเห็นว่า การจัดการมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การจัดการเป็นศิลปะในการใช้คนทำงาน การจัดการต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน คือ คน เงิน และ วัสดุอุปกรณ์ การจัดการเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542 : 11) การบริหาร หมายถึง กระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร โดยการวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organization) การชักนำ (Leading) และการควบคุม (Control) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน ทรัพยากรข้อมูลขององค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ

ธงชัย สันติวงษ์ (2548 : 21-22) บริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำในองค์กร การจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์กร และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ ให้งาน สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สิ่งที่ต้องพิจารณาถึง

ความสำคัญของความหมายนี้ คือ การบริหารเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง เพราะประกอบด้วยการดำเนินการเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่เป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานที่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้เพื่อนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือจุดหมายปลายทางที่ได้กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ คำว่า การบริหาร เป็นคำที่นิยมใช้ในการบริหารภาครัฐ โดยหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ การบริหารนำไปใช้กันอย่างกว้างขวางอย่างน้อยใน 6 หน่วยงานซึ่งจัดแบ่งตามวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งหน่วยงาน ได้แก่ การบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาครัฐกิจ หน่วยงานที่ไม่สังกัดภาครัฐ หน่วยงานระหว่างประเทศ หน่วยงานที่เรียกว่าองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานภาคประชาชน ดังนั้นการบริหารจึงเป็นมุมมองที่แตกต่างกันไปคนละด้าน บางคนมองว่าเป็นศิลป์ บางคนมองว่าเป็นกระบวนการ และบางคนมองเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่การบริหาร ถ้านำความหมายดังกล่าวมาบูรณาการ จะเกิดความสมบูรณ์มากขึ้น ดังนั้นการบริหาร คือ กระบวนการที่ผู้บริหารใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในองค์กร การตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด และความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วย องค์กรจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 บทบาทสำคัญของการบริหาร

ผู้บริหารในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในปัจจุบันควรมีคุณสมบัติ ดังนี้ ต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ สามารถที่จะกำหนดกลยุทธ์ในการบริหาร ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ผู้บริหารจะต้องมีทักษะที่สำคัญในการกำหนดเป้าหมายการทำงาน กำหนดนโยบายและวิธีการทำงานที่ชัดเจน โดยสามารถที่จะวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อกำหนดแผนเชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมาย การบริหารเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง ที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยจะต้องมีการประสานทรัพยากรต่างๆ ขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และดำเนินการเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้มีการแบ่งหลักการคิดเกี่ยวกับการบริหารออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (สมยศ นาวิการ และสุสดี รุมาคม. 2544 : 57)

1.2.1 บทบาทของการบริหารแบบเก่า (Old concept) ในสมัยก่อนการบังคับบัญชาถือเอาของหัวหน้างานเป็นหลัก การบริหารเป็นไปโดยปราศจากเหตุผล

แต่ใช้หลักความรุนแรง ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างานอย่างเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงความคิดของตัวเองบุคคลจากการใช้หลักการของแนวความคิดแบบเก่านี้ จะเห็นได้ว่า ทุกอย่างขึ้นอยู่กับอำนาจการบังคับบัญชาจะมาจากเบื้องบนเสมอ โดยนายจ้างเป็นผู้ออกคำสั่งแต่เพียงผู้เดียว ไม่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นใดๆ การตัดสินใจอยู่ที่ส่วนกลาง ไม่มีการกระจายอำนาจ การบังคับบัญชาสมัยเก่ามักจะคิดว่าการจงใจให้บุคคลทำงานนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐาน เศรษฐกิจ คือ เงินเพียงอย่างเดียว จึงไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องสวัสดิการ และความปลอดภัยในการทำงานเลย และยังกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งด้วย

1.2.2 บทบาทของการบริหารแบบใหม่ (Modern concept) ทิศนะของนายจ้างต่อลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นายจ้างมองลูกจ้างในแง่ดี ให้ความสำคัญต่อลูกจ้าง และมีความไว้วางใจ นอกจากนี้ยังนำทฤษฎีเกี่ยวกับการจงใจมาใช้ประโยชน์ในหลักการเกี่ยวกับแนวความคิดแบบใหม่ถือว่า บุคคลมีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มต้องการและเต็มใจทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เปิดโอกาสให้คนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ระบบควบคุมตนเองการจงใจคนให้ทำงานไม่ได้ใช้เงินแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีการจงใจที่ไม่ใช่ตัวเงินเกี่ยวข้องด้วย จะเห็นได้ว่า หลักการคิดเกี่ยวกับการบริหาร ทั้ง 2 ประเภท แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของการบริหาร ดังนี้ การบริหารเป็นสมองขององค์กร การที่องค์กรจะสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้นจำเป็นต้องมีกระบวนการบริหารที่ดี เช่น มีการวางแผนและการตัดสินใจโดยการถ่วงรอกองจากฝ่ายการจัดการ ที่ได้พิจารณาข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ดุลยพินิจใช้สติปัญญาพิจารณาผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นต่อองค์กรนั้น การบริหารเป็นเทคนิควิธีการ ที่ทำให้สมาชิกในองค์กรเกิดจิตสำนึก ร่วมกันในการปฏิบัติงาน มีความเต็มใจช่วยเหลือให้องค์กรประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะมีกระบวนการการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานนำทางให้องค์กร ไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังเป็นการกำหนดขอบเขตในการทำงานของสมาชิกในองค์กรไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยราบรื่น รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าบทบาทของการจัดการแบบเก่าและแบบใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยที่ค่านิยมของนายจ้างที่มีต่อลูกจ้างตามแนวคิดแบบใหม่จะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นายจ้างมองลูกจ้างในแง่ดี และให้ความสำคัญต่อลูกจ้าง ตลอดจนมีความไว้วางใจ ในขณะที่อำนาจการบังคับบัญชาตามแนวคิดของการจัดการแบบเก่าจะมาจากเบื้องบนเสมอ โดยนายจ้างเป็นผู้ออกคำสั่งแต่เพียงผู้เดียว ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างอย่างเคร่งครัดโดยไม่คำนึงถึงความคิดของตัวเอง การบริหารเป็นไปโดย

ปราศจากเหตุผล จะเห็นได้ว่า ธุรกิจที่ล้มเหลวในอดีตที่ผ่านมา ปัญหา มักจะเกิดจากการที่มีได้ มีการวางแผนที่รอบคอบก่อนการทำงาน สาเหตุที่อยู่ที่ขาดการวางแผนเช่นกัน ข้อบกพร่อง อาจอยู่ตรงที่มีได้มองเห็นถึงความสำคัญของการวางแผนประการหนึ่ง หรืออีกประการ หนึ่งอาจเกิดจากการไม่เข้าใจวิธีการหรือ ไม่มีเวลา ทั้งหมดนี้ถ้าหากผู้บริหารได้เข้าใจถึง ความสำคัญและคุณประโยชน์ของการวางแผนแล้ว ดังนั้นการวางแผน จึงถือเป็นหน้าที่อย่าง หนึ่งที่ผู้บริหารจะต้องทำและต้องทำให้ได้ดี ที่สำคัญจะต้องถูกต้อง จากแนวคิดดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำมาใช้สำหรับการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับ การบริหารงานของเทศบาลตำบลห้วยนาคำ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจะได้นำ ประเด็นสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวคิดนั้นมาใช้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน และการสั่งการ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถ ที่จะนำประเด็นต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารงานในเทศบาลตำบล ให้ เป็นไปตามหลักวิชาการสากล อันจะนำมาซึ่งการบริหารที่ดีและมีประสิทธิผล ทั้งนี้โดย สามารถนำไปปรับใช้กับแต่ละขนาดได้อย่างมีศักยภาพ

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้วยหลัก 6M's

ศึกษาแนวคิดการบริหารงานจัดการด้วยหลัก 6M's โดยการศึกษาจาก วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ (2552 : 132-134) ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารองค์กร มาวิเคราะห์การดำเนินงานของเทศบาลตำบลห้วยนาคำ ประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการทั่วไป การให้บริการประชาชน และจริยธรรม

2.1 คน หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการจัดหากำลังคนให้เพียงพอใน การปฏิบัติงานในองค์กร เพราะประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการใช้กำลังคน ฉะนั้นจึงเป็น ความจำเป็นที่จะต้องมีการคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในองค์กร มาช่วยบริหารงานเพื่อให้ได้ผลงานที่ดี

2.2 เงิน หมายถึง งบประมาณในการปฏิบัติงานและแหล่งเครดิตหรือสินเชื่อ ซึ่งเป็นปัจจัยอันสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรดำเนินไปได้โดยราบรื่น องค์กรทุกองค์กรไม่ สามารถจะดำเนินไปได้โดยไม่มีต้นทุนหรือเครดิต แหล่งเงินทุนและเครดิตจะหาได้จาก สถาบันการเงินต่างๆ และเงินเป็นงบประมาณในการบริหารองค์กรให้ประสบผลสำเร็จ

2.3 วัสดุ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานหรือวัสดุที่ใช้ในการบริการกับประชาชน โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดเป็นสำคัญ

2.4 การจัดการทั่วไป หมายถึง การวางแผนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับขั้นตอนการชำระภาษีการบริหารจัดการการเลือกสรรบุคคลที่จะเป็นปฏิบัติงานในองค์กร จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ ในการปฏิบัติงานนั้นเป็นอย่างดี จะต้องรู้จักวางแผนนโยบาย และมีความรับผิดชอบ ทั้งยังเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการนำงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด มาบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

2.5 การให้บริการประชาชน หมายถึง การให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ในองค์กรเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ซึ่งหมายถึง การกำหนดรูปแบบและภารกิจขององค์กร การแบ่งส่วนขององค์กร การกำหนดกิจกรรมของแต่ละหน่วยงาน การกำหนดตำแหน่งงาน พร้อมหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจ ของแต่ละตำแหน่งแต่ละส่วนแต่ละระดับ และขององค์กรเป็นส่วนรวมและการกำหนด โครงสร้างและความสัมพันธ์ของงานส่วนต่างๆ ของแต่ละองค์กรและการสร้างระบบการควบคุมให้ทุกส่วนขององค์กรได้ เป็นอย่างสืบเนื่องและมีเหตุผล

2.6 จริยธรรม หมายถึง การที่องค์กรมีความซื่อตรง เป็นกันเอง ไม่เอาัดเอาเปรียบประชาชนหรือองค์กรอื่นปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้ คำนึงถึงระเบียบและความถูกต้องเป็นสำคัญ องค์กรความรู้ที่นักบริหารและต้องนำมาใช้ในงานวางแผนงานการเลือกใช้กลวิธี และกิจกรรม ที่ควรดำเนินการ การจัดหน่วยงานและวางระบบงาน การติดต่อสื่อสาร การอำนวยความสะดวก การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การติดตามและควบคุมงาน การประสานงาน การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ หรือภาคเอกชน ชุมชน ประชาชน และอาสาสมัครกลุ่มและรูปแบบต่างๆ ให้ถูกต้องเหมาะสม มีประสิทธิภาพและได้ผล และประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานการแก้ไขปรับปรุงงานและวิธีทำงานเพื่อให้ งานของหน่วยงานเข้าเป้าหมาย และเป็นที่พึงพอใจแก่สังคม และประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และโดยทั่วไปในสังคม

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ 6M's เป็นการจัดการในองค์กร คือ การดำเนินงานภายใต้กรอบแนวคิดหรือรูปแบบการดำเนินงานที่มีการเลือกคนดี มีจริยธรรม ในตนเองเข้ามาทำงาน พร้อมส่งเสริมให้องค์กรนั้นเป็นองค์กรที่มีจริยธรรม ไปด้วยและเป็นบุคคลที่เหมาะสมกับงานนั้น มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเข้ามาในหน่วยงานเพื่อสร้างบริการแก่

ประชาชนให้ได้รับความสะดวก ความพึงพอใจ และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นของประชาชนโดยแท้จริง เพื่อให้ปัญหานั้นลดลงหรือหมดไป โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าให้ได้ประโยชน์สูงสุด เพื่อลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการทำงาน และเป็นการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการบริหารงานมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยนำมาสร้างขึ้นเป็นตัวแปรอิสระ เพื่อทดสอบว่า มีปัจจัยทางการจัดการตัวใดบ้าง ที่มีผลต่อกระบวนการบริหารงานการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อใช้สำหรับปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพแก่องค์กร ตลอดจนพัฒนายกระดับการให้บริการประชาชนให้มากขึ้น ทั้งนี้ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการผสมผสานทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ การจัดการทั่วไป การให้บริการประชาชนและจริยธรรม เพื่อให้ได้ข้อสนเทศในการบริหารจัดการ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารงานของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ และในจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศไทย ต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการจัดการที่มีผลต่อกระบวนการบริหารงานจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีประเด็นใกล้เคียงกับการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

ณรงค์ฤทธิ์ ประสิทธิ์นาค (2546 : 1) ได้ ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านคำย อำเภอเมือง จังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยเพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพและรายได้ มีผลต่อความรู้ของผู้เสียภาษีต่อการชำระภาษีให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านคำย การศึกษาและอาชีพ จากผลการศึกษา ได้ข้อเสนอแนะว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านคำย ควรประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเสียภาษี โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในหลาย ๆ รูปแบบ และควรปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษี โดยอำนวยความสะดวกในการบริหารการจัดเก็บภาษีให้กับประชาชน เช่น การจัดทำ อบต. เคลื่อนที่

พจนานัตต์ วิชัยยา (2545 : 1) ได้ ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลป่าครั่งมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้สูง ประชาชนมีความสำนึกในหน้าที่เสียภาษีในระดับดีมาก และมีระดับความพอใจต่อการชำระภาษีอยู่ในระดับมาก ขณะที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับต่ำ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บที่ประสบมากคือ ปัญหาการไม่สามารถติดต่อ ประชาชนผู้เสียภาษีตามที่อยู่ได้ ประชาชนมาชำระภาษีไม่ตรงตามเวลาที่กำหนดและมัก ต่อรองภาษีที่ต้องชำระ จึงควรแก้ไขด้วยการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมาชำระภาษีตรง เวลาให้มากยิ่งขึ้น

พรรณพิลาศ สมศรี (2547 : 1) ได้วิจัยเรื่องการสำรวจความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในจังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการตรวจสอบปรับปรุงฐานข้อมูลและติดตาม ผลและด้านบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติตามกฎหมายอากร อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ค่อนข้างมาก ด้านลักษณะภาษีอากร ด้านโครงสร้างภาษีอากร และด้านประสิทธิภาพของ พนักงานผู้จัดเก็บภาษีอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ด้านความสัมพันธ์ ซึ่งมีปัจจัย 6 ด้าน คือ ด้าน การประชาสัมพันธ์ ด้าน โครงสร้างภาษีอากร ด้านประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บ ด้านลักษณะของภาษีอากร ด้านการตรวจสอบปรับปรุงฐานข้อมูลและติดตามผล และด้าน บรรยากาศที่เอื้ออำนวยในการปฏิบัติตามกฎหมายอากร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บรายได้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ในทางบวก ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงด้าน โครงสร้างทางกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีอากร ในเรื่อง การประสานงานกับหน่วยงานอื่น การปรับอัตราเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ให้เพียงพอกับ ปริมาณงาน การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการจัดเก็บ การปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในกระบวนการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม ข้อเสนอแนะ เทศบาลควรเน้นการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาสัมพันธ์ทราบให้ทั่วถึง และเป็น ไปอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนผู้เสียภาษี เห็นประโยชน์ของการเสียภาษีที่ เขาได้เสียไป อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกในการเสียภาษีอากรให้เกิดขึ้นกับประชาชนใน ท้องถิ่น

วไลรัตน์ สวัสดิ์ (2546 : 1) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลหนองไผ่แก้ว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลจากการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความพอใจต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลหนองไผ่แก้ว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

สุพจน์ แสงฉาย (2545 : 88-90) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ใจที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของเทศบาลเมืองลำพูน ผลการวิจัยพบว่า การจัดเก็บภาษีของเทศบาลเมืองลำพูนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ขณะที่ภาษีป้ายและอากรฆ่าสัตว์มีแนวโน้มลดลง ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีของเทศบาลเมืองลำพูน คือ ประชาชนขาดความเข้าใจและขาดจิตสำนึกเรื่องภาษีเนื่องจากไม่เห็นประโยชน์จากการชำระภาษี สาเหตุเพราะเทศบาลขาดการประชาสัมพันธ์และบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีไม่เพียงพอ ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ขาดข้อมูลในการจัดเก็บภาษี เทศบาลยังมุ่งเน้นรายได้จากงบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐมากกว่ารายได้ที่จัดเก็บเอง และสุดท้ายกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีบางฉบับยังล้าสมัยและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

สุภรณ์ วิชัย (2546 : 1) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาในการจัดเก็บรายได้ภาพรวมเป็นปัญหาจากทางด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ปัญหาจากการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์ และปัญหาจากการปฏิบัติงานด้านภาษี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ข้อเสนอแนะจากการวิจัยปัญหาในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรจัดอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ให้เพียงพอกับปริมาณงานเนื่องจากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย เป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล

ไศจรัดน์ ศิริรัตน์สุวรรณ (2545 : 1) ได้ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อคุณภาพด้านการบริการการจัดเก็บภาษี ของฝ่ายรายได้ สำนักงานเขตลาดกระบัง พบว่าการบริการอยู่ในระดับดี และเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการจัดเก็บภาษีของฝ่ายรายได้ต่อ

การให้บริการประชาชน ส่วนด้านการจัดเก็บภาษีประชาชนต้องการให้ฝ่ายรายได้จัดเก็บภาษีด้วยความเสมอภาค เท่าเทียม ยุติธรรม

พัชรินทร์ จันแก้ว (2551 : 1) ได้ศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานและระยะเวลาการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น (ด้านการจัดเก็บรายได้) ไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ศึกษาเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต สรุปได้ ดังนี้ 1) ในด้านการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ควรให้มีการขยายฐานภาษีให้กับท้องถิ่นเพื่อสามารถจัดเก็บเองซึ่งสามารถเพิ่มรายได้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถจัดเก็บภาษีเพิ่มเติมจากหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ 3) ค้นหาศักยภาพของท้องถิ่นควรจัดสร้างหรือลงทุนในกิจการพาณิชย์ให้มากขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ ดังนี้

แมนส์ฟิลด์ (Mansfield 1972, pp.425-443) ได้ศึกษาระบบภาษีอากรของประเทศปารากวัย ในช่วง ค.ศ. 1962-1970 เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าว มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีของประเทศมาก และรัฐบาลของประเทศมีความจำเป็นในการหารายได้เพื่อใช้จ่ายในภาครัฐบาล หากประเทศที่ค่าความยืดหยุ่นของภาษี (Tax elasticity) สูง ผลการศึกษา รัฐบาลสามารถหารายได้จากภาษีระดับสูง ก็ไม่มีความจำเป็นมากนักในการออกมาตรการใหม่ ๆ ทางภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ในภาครัฐบาล การหาค่าความไหวตัวของภาษี (Tax buoyancy) และค่าความได้ขจัดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมาตรการภาษีออกจากรายได้ภาษีอากร เพื่อหาค่าความยืดหยุ่นของภาษียุติวิธี Proportion adjustment method โดยการหาค่าความยืดหยุ่นของภาษีต่อฐานภาษี และค่าความยืดหยุ่นของฐานภาษีต่อรายได้ประชาชาติ (GDP) ผลคูณของความยืดหยุ่นของระบบภาษีหาได้จากผลรวมของความยืดหยุ่นภาษีแต่ละประเภทที่ได้ เมื่อถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนรายได้ นั่น ๆ จะได้ค่าความยืดหยุ่นของภาษีทั้ง

ระบบ การศึกษาวิธีนี้ทำให้ทราบถึงรายละเอียด โครงสร้างภาษีอากรและสาเหตุการเปลี่ยนแปลงรายได้รัฐบาล

มิวคิลและบูธ (Mukul and Booth : 1983, p. 75-78) ได้ศึกษาประสิทธิภาพรายได้ภาษีทางอ้อมที่จัดเก็บในกลุ่มประเทศอาเซียน 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย จากภาษีการค้า ภาษีสรรพสามิตและภาษีการค้าต่างประเทศ (Revenue productivity of sale, excise and foreign trade tax) ในประเทศไทย 3 ประเภท คือ ภาษีการค้า ภาษีสรรพสามิต (ได้แก่ภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แสตมป์ ยาสูบ และภาษีน้ำมัน) และภาษีการค้าต่างประเทศ (ได้แก่ อกรนำเข้า) โดยใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2509-2520 ยกเว้นภาษีอากรขาเข้าที่ใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2503-2519 และได้จัดผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนมาตรการทางภาษี (Discretionary effect) ออกไป เพื่อหาค่าความยืดหยุ่นของภาษี ด้วยเทคนิคการประมาณการวิธี Dummy Dummy Variable Method สำหรับภาษีการค้าและอากรขาเข้า แต่กรณีของภาษีเครื่องดื่มที่แอลกอฮอล์และแสตมป์ยาสูบ ใช้วิธี Constant Rate Structure Method ผลการศึกษา พบว่า เฉพาะอากรขาเข้าที่มีค่าความยืดหยุ่นน้อยกว่า 1 ส่วน ภาษีทางอ้อมอีก 3 ประเภท คือ ภาษีการค้า ภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และแสตมป์ยาสูบ ค่าความยืดหยุ่นมากกว่า 1 และมากกว่าอีก 4 ประเภท แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยสามารถหารายได้ภาษีโดยอัตโนมัติจากภาษีดังกล่าวได้ดีกว่าประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ นอกจากนี้ประเทศไทยยังสามารถหารายได้ภาษีจากน้ำมันได้ดีกว่า 4 ประเทศ เนื่องจาก ค่าความไหวตัวของภาษีน้ำมัน มากกว่า 1 และมากกว่าอีก 4 ประเทศ เนื่องจาก ค่าความไหวตัวของภาษีน้ำมันมากกว่า 1 มากกว่า 4 ประเทศ

เนอฮัน (Nurun : 1975, p. 494-498) ได้ศึกษาค่าความไหวตัวและความยืดหยุ่นระบบภาษีเงินได้ของมาเลเซียตะวันตก ในช่วงปี ค.ศ. 1961-1970 ซึ่งประกอบด้วย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีเงินได้รวม ได้หาค่าความไหวตัวและค่าความยืดหยุ่นของภาษี ผลการศึกษา พบว่า 1.เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี 1967 พบว่า การคำนวณค่าความยืดหยุ่น โดยวิธี Constant rate structure method ใช้ปี 1961 และ 1967 เป็นปีฐาน ค่าที่ประมาณการได้มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ โครงสร้างอัตราภาษีคงที่ ของปี 1961 ค่าความยืดหยุ่นของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเงินได้นิติบุคคลธรรมดาอย่างมากในปี ค.ศ. 1967 การเปลี่ยนแปลงมาตรการภาษีครั้งนี้ไม่มีผลกระทบต่อความยืดหยุ่นของระบบภาษีเงินได้ 2. ค่าความไหวตัวของภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา เงินได้นิติบุคคล และภาษีรวมในปี 1967 มีค่าเท่ากับ 2.5, 1.27 และ 1.63 ตามลำดับ

ซึ่งมีค่าสูงกว่าความยืดหยุ่นภาษี แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้มาตรการภาษีในปี 1967 มีผลทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มากขึ้น 3. ค่าความไหวตัวและความยืดหยุ่นภาษีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสูงกว่าของภาษีเงิน ได้นิติบุคคล

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศได้กล่าวไว้ข้างต้นพอสรุปได้ว่า ประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ในการเสียภาษี ผู้เสียภาษีย้ายที่อยู่ไม่สามารถติดต่อได้ ส่งผลให้การชำระภาษีไม่ตรงตามกำหนด ด้านวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีไม่เพียงพอในการบริการประชาชนไม่มีความประทับใจด้านการให้บริการหรือการประชาสัมพันธ์ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้เป็นประเด็นสำคัญในการวิจัยครั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ อำเภอขงตาลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ครบถ้วนในการจัดเก็บภาษี มีการจัดเก็บภาษีได้ตามกำหนด เกิดความคุ้มค่าในการจัดเก็บภาษีแต่ละประเภท เพื่อสามารถตรวจสอบและติดตามประเมินผล การจัดเก็บภาษี มาปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษี ของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำให้มีประสิทธิภาพและระบบการบริหารองค์กร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียดที่นำเสนอมาแล้วในหัวข้อใหญ่ จากนั้นได้นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีการบริหารงานด้วยหลัก 6M's โดยการศึกษาจาก วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ (2552 : 132-134) ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารองค์กร มาวิเคราะห์การดำเนินงานของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ ประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการทั่วไป การให้บริการประชาชน และจริยธรรม

2. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี โดยศึกษาจาก ชงชัย สันติวงษ์. (2546 : 48) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีที่ดี ประกอบด้วย หลักความยุติธรรม หลักความแน่นอน หลักความสะดวก และ หลักความประหยัด

จากการศึกษาเอกสารทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิด
สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้ ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย